

Sygn. akt III RC 10/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący: Sędzia Wioletta Stępień-Smorąg

Protokolant: Justyna Misztal

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2022 r. w Jędrzejowie

na rozprawie

sprawy z powództwa O. B. i E. B.

przeciwko B. P.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone ugodą zawartą w Sądzie Rejonowym w Jędrzejowie w dniu 10 listopada 2020 roku w sprawie sygn. akt III RC 22/20 od B. P. na rzecz O. B. z kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie do kwoty po 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie oraz na rzecz E. B. z kwoty po 400 (czterysta) złotych miesięcznie do kwoty po 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca, począwszy od 17 stycznia 2022 roku z każdorazowymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. odstępuje od obciążania O. B. i E. B. kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa;

IV. nakazuje pobrać od B. P. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Jędrzejowie) kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem kosztów sądowych;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 10/22

Sygn. akt III RC 10/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 stycznia 2022 r., skierowanym przeciwko B. P., małoletnie powódki O. B. i E. B. (reprezentowane przez swojego ojca A. B.) wniosły o podwyższenie alimentów ustalonych ostatnio ugodą sądową z dnia 10 listopada 2020 r., sygnatura akt III RC 22/20 z kwoty po 500 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz Oliwi B. oraz z kwoty po 400 zł do kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz E. B., płatnych do rąk ojca A. B. do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 1 stycznia 2022 r.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że koszty utrzymania małoletnich znacznie wzrosły w porównaniu z okresem, kiedy była zawierana ugoda. Zdaniem A. B. alimenty w dotychczasowej wysokości po 500 zł na rzecz Oliwi B. i po 400

zł na rzecz E. B. są niewystarczające na zaspokojenie potrzeb małoletnich, zwłaszcza że matka powódek nie interesuje się dziećmi i w żaden inny sposób im nie pomaga.

Pozwana B. P. wносиła o oddalenie powództwa. Wskazała, że jej możliwości zarobkowe nie pozwalają na płacenie alimentów w wysokości, jakiej domagają się powódki. Podkreśliła, że od listopada 2020 roku, kiedy po raz ostatni ustalono alimenty na rzecz małoletnich, nie zmieniła się sytuacja żadnej ze stron w taki sposób, aby zasadnym było podwyższenie alimentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Małoletnie powódki O. B. i E. B. są córkami B. P. i A. B., których małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód w 2017 r. Dzieci mieszkają z ojcem.

Alimenty od pozwanej B. P. na rzecz powódek zostały ostatnio ustalone ugodą z dnia 10 listopada 2020 r. zawartą przed tutejszym sądem w sprawie III RC 22/20 na kwotę po 500 zł miesięcznie na rzecz O. B. i po 400 zł miesięcznie na rzecz E. B.. Wówczas małoletnia O. B. miała 11 lat i chodziła do klasy 6 szkoły podstawowej. Małoletnia E. B. miała 7 lat i rozpoczęła edukację w pierwszej klasie szkoły podstawowej. Miała alergię i wymagała zakupu dość drogich dermokosmetyków. Ponadto z uwagi na wadę wzroku E. nosiła okulary, które należało co pewien czas wymieniać i był to każdorazowo koszt około 600 zł. Konieczne były także ćwiczenia oczu, na które trzeba było dojeżdżać do K., co łączyło się z kolejnymi wydatkami. Małoletnia E. B. dość często chorowała. Obie powódki mieszkają z ojcem A. B. w wynajętym mieszkaniu. Koszt najmu wynosił 1 300 zł plus media. A. B. sprawował nad nimi opiekę, pracował zarobkowo jako magazynier i osiągał dochód w kwocie 2 200 zł netto. Pobierał świadczenie 500+ i świadczenie „dobry start” po 300 zł na każdą z córek. Miał partnerkę, która czasami nocowała u niego i pomagała mu przy dzieciach.

Pozwana B. P. w dacie zawierania ugody w sprawie III RC 22/20 mieszkała w Szwecji, gdzie podejmowała prace dorywcze. Średniomiesięcznie osiągała dochód w wysokości 1 500 – 2 000 zł. Była w nowym związku partnerskim i pozostawała na utrzymaniu narzeczonego, który ponosił wszystkie koszty najmu mieszkania. Pozwana oprócz powódek miała dwóch synów z poprzednich związków, dorosłego P. oraz młodszego. Wynajmowała mieszkanie w J., w którym zamieszkiwali jej synowie. Opłaty wynosiły łącznie około 1 700 zł. Do czynszu dokładał się starszy syn P. kwotą 300 zł miesięcznie. Pozwana pobierała alimenty na rzecz syna K. w wysokości 500 zł miesięcznie. Nie utrzymywała kontaktu z córkami.

Dowód : akta sprawy III RC 22/20

Obecnie O. B. ma 13 lat i jest uczennicą ósmej klasy szkoły podstawowej. E. B. ma lat 9 i uczęszcza do trzeciej klasy szkoły podstawowej. Według A. B. miesięczny koszt utrzymania każdej z córek wynosi po około 1 500 zł. Składają się na to następujące wydatki: koszty wyżywienia – po około 800 – 900 zł miesięcznie na każdą z nich, na odzież - po 500 – 600 zł miesięcznie na każdą z małoletnich, środki czystości i kosmetyki – po 200 zł miesięcznie dla każdej z powódek. Do tego należy doliczyć wydatki związane z edukacją, na rozrywkę, wyjścia z koleżankami, zakup książek. W przypadku młodszej małoletniej E. do jej kosztów utrzymania dochodzą jeszcze wydatki związane z leczeniem okulistycznym (niedowidzenie i astygmatyzm). O ile wizyty lekarskie (dwa razy w roku w poradni w K.) odbywają się bezpłatnie w ramach NFZ, to A. B. musi ponieść okresowo koszty wymiany okularów. Ostatnio była to jedynie wymiana szkieł w lipcu 2022 roku za kwotę 300 zł. Konieczne są też ćwiczenia pleoptyczne, na które trzeba dojeżdżać do K. w cyklach 10-dniowych dwa razy do roku. Koszty dojazdu ponosi ojciec małoletniej. Z uwagi na wadę wzroku małoletnia E. ma orzeczenie o niepełnosprawności. Powódki są ogólnie zdrowymi dziećmi, jedynie w razie sezonowych infekcji konieczny jest zakup leków oraz suplementów diety. A. B. wyjeżdża czasem z córkami w weekendy w ramach bonu turystycznego, ale w niektórych miejscach musi dopłacać z własnej kieszeni.

Ojciec małoletnich **A. B.** ma 43 lata. Jego dochód za 2021 rok wyniósł 36 698, 81 zł. Do 25 maja 2022 roku A. B. pracował w firmie (...) S.A., a jego miesięczne wynagrodzenie wynosiło 2 655,03 zł. Od maja 2022 roku nie pracuje, bo – jak zeznał – firma nie przedłużyła mu umowy o pracę z uwagi na pandemię. A. B. liczy na powrót do pracy, kiedy poprawi się kondycja finansowa firmy i część pracowników odejdzie na emeryturę. Niezależnie od tego poszukuje

pracy w innych miejscach. Od 29 lipca 2022 roku jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako bezrobotny z prawem do zasiłku. Zgodnie z decyzją Starosty (...) z dnia 29 lipca 2022 r. w okresie pierwszych 90 dni zasiłek wynosi miesięcznie 1 304,10 zł brutto, a następnie 1.024,10 zł brutto. Ponadto A. B. otrzymuje świadczenie 500+ na oraz świadczenie z programu (...) w wysokości 300 zł na każdą z córek. Z uwagi na niepełnosprawność córki E. pobiera zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 215 zł z opieki społecznej. Otrzymuje też zasiłek rodzinny na córki w wysokości około 200 zł miesięcznie. W okresie od 1 listopada 2020 roku do 14 lutego 2022 roku łączna wartość pobranych świadczeń na dzieci z (...) w M. wyniosła 19 766,81 zł. Ponadto od listopada 2020 roku do kwietnia 2021 roku A. B. korzystał z pomocy społecznej w postaci zasiłków celowych w łącznej kwocie 590 zł.

W dniu 27 sierpnia 2022 roku A. B. zawarł nowy związek małżeński z M. B.. Ze związku tego mają trzymiesięczną córkę. Obecna żona ma jeszcze dziecko z poprzedniego związku w wieku 6 lat, na które otrzymuje alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie. M. B. pobiera też świadczenie 500+ na obie córki oraz zasiłek rodzinny i zasiłek wychowawczy w kwocie 1 900 zł miesięcznie netto. Obecnie A. B. zamieszkuje wraz z żoną i dziećmi w domu teściów, którzy ponoszą wszystkie koszty związane z utrzymaniem domu. Wspólnie robią zakupy żywnościowe. A. B. jest w trakcie rozbudowy i remontu domu w L., który otrzymała jego żona od rodziców w drodze darowizny. Jest tam jeszcze dwuhektarowe gospodarstwo rolne, które użytkuje teść. Na remont domu A. B. zaciągnął pożyczkę w wysokości 50 000 zł, którą będzie spłacał przez 7 lat w ratach po 1 500 zł miesięcznie. Spłaty rat dokonuje obecnie z oszczędności, jakie posiada w kwocie około 5 000 zł. Większość prac remontowych A. B. wykonuje sam. (...) wspomagają go jego rodzice oraz babcia. A. B. podjął wraz z żoną decyzję o wyprowadzce z J., gdzie wcześniej wynajmowali mieszkanie, gdyż właścicielka zaproponowała podwyżkę opłaty za wynajem do kwoty 1 700 zł miesięcznie. Uznali, że lepiej spłacać raty kredytu na remont własnego domu, w którym niebawem zamieszkają.

A. B. jest ogólnie zdrowy. Musi jedynie stale brać leki na cholesterol. Jest właścicielem dwóch samochodów: C. (...) z 1999 r., który wykorzystuje do prac budowlanych oraz R. (...) z 1999 r. A. B. ma czasem dodatkowe dochody ze sprzedaży kaczek na giełdzie. Kupują z teściem pisklęta (kilkanaście sztuk), które po 3 miesiącach chowu sprzedają. Jest to niewielki i nieregularny dochód (ostatnio w czerwcu 2022 r.).

Dowód: zaświadczenia ze Szkoły Podstawowej Nr (...) w J. – k. 5, zaświadczenie o wynagrodzeniu A. B. – k. 6, 61, informacje o przyznaniu świadczenia wychowawczego – k. 7 – 10, decyzja Burmistrza Miasta J. – k. 11 - 12, umowa najmu lokalu mieszkalnego – 13 – 17, informacja lekarska dot. E. B. – 18, informacja z Ośrodka Pomocy (...) Miasta i Gminy J. – k. 40 – 43, dokument PIT – 37 za 2021 r. – k.62-65, , świadectwo pracy – k. 79, zaświadczenie o zameldowaniu na pobyt stały – k. 89, decyzja Starosty (...) – k. 90, kserokopia odpisu skróconego aktu małżeństwa – k. 91, zeznania A. B. – k.93v – 94, 100v, 101, zeznania B. P. – k. 94v-95, 101, zeznania świadka P. G. – k.100

Pozwana B. P. ma 39 lat, z zawodu jest krawcową. Nadal przebywa w Szwecji i tam pracuje dorywczo jako sprzątaczką głównie w domach prywatnych. Jej zarobki uzależnione są od ilości zleceń. Obecnie wynoszą około 3 000 zł miesięcznie. Wcześniej, gdy miała więcej zleceń osiągała dochód od 4 300 do 4 500 zł miesięcznie. Pozwana pracuje średnio około 6-8 godzin dziennie, ale czasami tylko 4 godziny. W Szwecji wynajmuje wraz z partnerem mieszkanie za kwotę 3 500 zł. Pozwana wydatkuje na ten cel 1 000 zł, resztę opłaca jej partner. Resztę kosztów związanych z ich utrzymaniem ponoszą wspólnie. Pozwana zeznała, że nie zna wysokości zarobków partnera, ale są na pewno wyższe, niż jej dochód.

B. P. wynajmuje też mieszkanie w Polsce dla synów z poprzednich związków. Zamieszkują w nim dorosły syn P. G. z żoną i ich małym dzieckiem oraz 17 – letni syn K.. Pozwana pomaga starszemu synowi przesyłając mu co miesiąc na rzecz najmu mieszkania kwotę 600 – 1 000 zł. Na utrzymanie syna K. pozwana przesyła około 900 zł miesięcznie. Chłopiec otrzymuje też rentę rodzinną po zmarłym ojcu w kwocie około 2 000 zł i sam nią dysponuje. Pozwana obecnie przebywa w Polsce, ponieważ opiekuje się swoją matką, która przeszła operację kardiologiczną z powikłaniami. Nie wiadomo kiedy będzie mogła znów wyjechać do Szwecji i czy w ogóle będzie to możliwe z uwagi na stan zdrowia matki. Aktualnie utrzymuje ją partner. Pozwana nie ma żadnych długów.

B. P. nie utrzymuje kontaktu z córkami, nie interesuje się nimi i poza płaceniem alimentów nie pomaga im w żaden inny sposób. Za taki stan obarcza winą A. B., który – jak twierdzi pozwana - zabrania jej widywać się z córkami, nie pozwala na jakikolwiek kontakt, nawet telefoniczny. B. P. zeznała, że dopóki nie będzie miała normalnego kontaktu z córkami, to nic od niej dodatkowo nie dostaną.

Dowód: dokumenty PIT – 28 za 2020 r. i 2021 r. – 45 - 55, zeznania B. P. – k. 94v – 95, 101, zeznania świadka P. G. – k. 100, zeznania A. B. – k. 93v – 94, 100v, 101,

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań przedstawiciela ustawowego małoletnich powódek – A. B., zeznań pozwanej B. P., zeznań świadka P. G. oraz korzystających z nieobalonego w sprawie domniemania prawdziwości (autentyczności) dokumentów w postaci: zaświadczeń i informacji z różnych instytucji, zaświadczeń lekarskich oraz innych dokumentów złożonych przez strony w toku procesu. Dokumenty częściowo były złożone w kopiach, jednak żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Jeśli chodzi o zeznania stron, to należy mieć na uwadze, że A. B. i jego była żona są ze sobą skonfliktowani, co niejednokrotnie demonstrowali w czasie rozpraw. Zwłaszcza pozwana kierowała pod adresem A. B. niewybredne komentarze sprowadzające się do stwierdzenia, że ona nie będzie płacić wyższych alimentów na córki i w ten sposób dotować byłego męża, któremu nie chce się pracować i żyje kosztem dzieci. Każda ze stron przedstawiała w subiektywny i jak najbardziej korzystny dla siebie sposób okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, tzn. swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz koszty utrzymania małoletnich powódek.

Sąd dał w znacznej części wiarę zeznaniom A. B. w zakresie, w jakim dotyczyły one jego aktualnej sytuacji osobistej, mieszkaniowej, zarobkowej i majątkowej oraz sytuacji małoletnich O. i E., części ich usprawiedliwionych potrzeb i ponoszonych w związku z tym kosztów. W ocenie sądu zeznania te są spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto korelują z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Należy jednak zaznaczyć, że ojciec powódek zawyżył niektóre wydatki na rzecz dzieci (np. na odzież i obuwie, wyżywienie), nie przedstawiając na ich potwierdzenie żadnych dowodów, poza własnym uznaniowym wyliczeniem. Niektórych wydatków zupełnie nie potrafił określić kwotowo.

Jeśli chodzi o zeznania pozwanej odnośnie jej sytuacji osobistej, mieszkaniowej i majątkowej, to sąd uznał je tylko częściowo za wiarygodne. Zdaniem sądu B. P. nie ujawniła wszystkich swoich dochodów. Z prostego zsumowania tylko niektórych wskazanych przez pozwaną miesięcznych wydatków (alimenty na córki – 900 zł, kwota 600 – 1 000 zł przekazywana synowi P. na wynajem mieszkania, dla syna K. – 900 zł, na poczet wynajmu mieszkania w Szwecji – 1 000 zł) wynika, że jest to kwota przekraczająca jej dochody. A przecież nie zostały tu uwzględnione pozostałe koszty utrzymania pozwanej, jak choćby wyżywienie, odzież, środki czystości itp., co do których B. P. zeznała, że ponosi je wspólnie z partnerem. Ponadto zdecydowanie różni się to, co B. P. napisała o swoich dochodach w odpowiedzi na pozew (k.32-33) od tego, co zeznała na rozprawie twierdząc, że jej zarobki wynoszą około 3 000 zł miesięcznie. W piśmie z 7 lutego 2022 roku wskazała, że kwota około 3 000 zł to jest ta część wynagrodzenia, która zostaje jej na rękę po potrąceniu kosztów wynajmu mieszkania i kosztów życia. To oznacza, że rzeczywiste dochody pozwanej są wyższe, niż te, które wskazała w swoich zeznaniach. Na rozprawie w dniu 15 września 2022 roku nie potrafiła początkowo wyjaśnić tych rozbieżności, twierdząc, że pomyliła się w zeznaniach, bo w rzeczywistości zarabia 5 000 zł miesięcznie, aż w końcu – zgodnie z sugestią swojego pełnomocnika - stwierdziła, że gdy pisana była odpowiedź na pozew w lutym 2022 roku zarabiała 4 300 – 4 500 zł miesięcznie, ale teraz ma mniej pracy i mniejszy dochód. To wszystko wskazuje na ukrywanie przez pozwaną rzeczywistych dochodów.

Odnośnie zeznań świadka P. G., sąd podszedł do nich z dużą ostrożnością, bowiem świadek jest synem pozwanej i niewątpliwie jest zainteresowany korzystnym dla niej rozstrzygnięciem, zwłaszcza że matka pomaga mu finansowo. Świadek potwierdził zeznania pozwanej odnośnie przesyłanych przez nią pieniędzy dla niego i młodszego brata. Są tylko pewne rozbieżności między jego zeznaniami a zeznaniami B. P. odnośnie wysokości przelewów. Świadek zeznał, że jest to co miesiąc kwota 900 zł, a pozwana, że przesyła różne kwoty od 600 – 1 000 zł miesięcznie.

Sąd przeprowadził również dowód z akt sprawy III RC 22/20 Sądu Rejonowego w Jędrzejowie dla porównania obecnej sytuacji materialnej stron i potrzeb uprawnionych z sytuacją, jaka istniała w czasie poprzedniego orzekania o alimentach.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo o podwyższenie alimentów od pozwanej B. P. na rzecz małoletnich O. B. i E. B. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Podstawą prawną roszczenia powódek O. B. i E. B. jest art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie stosunków w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zakres obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dzieci określony jest w art. 133 § 1 oraz 135 § 1 i 2 k.r.o., które stanowią, iż rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie jego kosztów utrzymania i wychowania. Wysokość świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego.

Zmiana, o której mowa w art. 138 k.r.o. może dotyczyć każdej z przesłanek wyszczególnionych w art. 135 § 1 k.r.o., to jest zarówno usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, jak i możliwości zarobkowych oraz majątkowych zobowiązanego. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (tzw. potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe). Dla oceny zasadności roszczenia w myśl powołanego wyżej przepisu podstawowe znaczenie ma wykazanie zmiany stosunków w sytuacji stron jaka zaszła od daty ostatniego orzeczenia dotyczącego ustalenia wysokości alimentów. Skutkiem takich zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego.

Porównując stan istniejący w dacie ostatniego ustalania alimentów, to jest w listopadzie 2020 roku ze stanem obecnym oczywistym jest, że zaistniały przesłanki uzasadniające podwyższenie alimentów należnych powódkom. Zwiększyły się bowiem koszty ich utrzymania. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z dnia 1 czerwca 1965 r., sygn. akt I CZ 135/64 - już sama różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty wydania wyroku zasądzającego alimenty, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia związanych z tym wydatków.

Od czasu, kiedy po raz ostatni ustalono alimenty na rzecz powódek minęły 2 lata i niewątpliwie zwiększył się zakres ich usprawiedliwionych potrzeb. W chwili obecnej małoletnia O. ma 13 lat, a E. ma 9 lat. Obie dziewczynki uczą się w szkole podstawowej, przy czym O. jest w klasie ósmej i od września przyszłego roku rozpocznie naukę w szkole średniej. O. ma już nieco inne wymagania jeśli chodzi o edukację, odzież, kosmetyki, czy rozrywkę. Powódka dużo czyta, spotyka się z koleżankami, co wiąże się z wydatkami. Z kolei małoletnia E. jako dziecko niepełnosprawne wymaga nade wszystko nakładów na leczenie okulistyczne i rehabilitację. Zwiększyły się koszty żywienia powódek, wydatki na odzież, obuwie, środki czystości, na co znaczący wpływ ma także ogólny wzrost cen i usług, jaki nastąpił od listopada 2020 roku oraz wysoka inflacja zmniejszająca realną siłę nabywczą pieniądza. Wszystko to sprawia, że koszt utrzymania uprawnionych wzrósł. Sąd nie podzielił jednak stanowiska A. B., że wynosi aktualnie po 1 500 zł miesięcznie. A. B. nie wykazał tego w wiarygodny sposób. Niektóre wydatki zostały znacznie zawyżone, w żaden sposób nie udokumentowane, poza uznaniowym wyliczeniem ojca powódek. Za przeszacowane należało uznać np. koszty odzieży i obuwia, określone przez A. B. na 500 - 600 zł miesięcznie na rzecz każdej z córek. Sąd ma na uwadze, że powódki rosną, wymagają co pewien czas nowych ubrań i butów, ale nie oznacza to, że trzeba na to wydatkować aż takie

kwoty. W tym miejscu należy podkreślić, że alimenty służą zaspokojeniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, czyli takich, które są obiektywnie uzasadnione, a nie wszelkich możliwych wydatków, czy też zachcianek dzieci. Sąd przyjął, że na zakup odzieży i obuwia dla każdej z powódek powinna wystarczyć kwota około 300 zł miesięcznie.

Podobnie jeśli chodzi o koszty wyżywienia, które A. B. określił na kwotę po około 800 - 900 zł miesięcznie. Jest to dużo, jak na potrzeby żywieniowe 9 - latki i 13 - latki, które nie wymagają żadnych specjalistycznych diet. Zdaniem sądu są to koszty w granicach 500 - 600 zł miesięcznie na każdą z powódek.

Jeśli chodzi o leczenie okulistyczne małoletniej E. B., to nie jest to nowa przypadłość, z którą wiązą się jakieś nowe wydatki. Dziecko ma od kilku lat stwierdzoną wadę wzroku i podobnie, jak dwa lata temu wymaga okresowych wizyt u okulisty oraz ćwiczeń oka. Wszystko to jest bezpłatne w ramach NFZ.

Niektórych wydatków A. B. zupełnie nie potrafił określić kwotowo (np. wydatki na edukację, rozrywkę, wypoczynek), dlatego sąd przyjął przeciętne potrzeby w tym zakresie uprawnionych w wieku powódek. Gdyby przyjąć, że A. B. tylko na utrzymanie powódek wydaje 3 000 zł miesięcznie, to oznaczałoby, że musi mieć jakieś znaczące źródła dochodów zważywszy, że ma jeszcze jedno dziecko z obecnego związku. Tymczasem A. B. zeznał, że stracił pracę, obecnie jest bezrobotnym i jego jedynym dochodem jest zasiłek dla bezrobotnych. Ponadto spłaca raty kredytu zaciągniętego na remont i rozbudowę domu.

W ocenie sądu koszty utrzymania 13 - letniej O. B. wynoszą obecnie około 1 200 zł miesięcznie, zaś 9 - letniej E. B. wynoszą około 1 000 zł miesięcznie. Zasadne jest zatem podwyższenie alimentów na rzecz O. B. do kwoty po 650 zł miesięcznie, a na rzecz E. B. do kwoty po 550 zł miesięcznie, co nie tylko pozwoli zaspokoić ich usprawiedliwione potrzeby, ale także jest adekwatne do potencjalnych możliwości płatniczych zobowiązanej. Analizując sytuację zarobkową i majątkową B. P. należy uznać ją za dobrą, zwłaszcza że pozwana prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z partnerem, który - jak zeznała - ma większe dochody i ponosi znaczą część kosztów ich utrzymania. W ocenie sądu B. P. zaniżyła swoje rzeczywiste dochody, na co wskazują okoliczności wskazane w części poświęconej ocenie materiału dowodowego. Potencjalne możliwości zarobkowe pozwanej są z pewnością większe, niż wynikałoby to z jej zeznań. Wskazuje na to także okoliczność, że B. P. w dalszym ciągu pomaga finansowo dwóm synom z poprzednich związków, mimo że jeden jest już dorosły, pracuje i ma własną rodzinę, a drugi 16-latek otrzymuje ponad 2 000 zł renty po zmarłym ojcu, którą sam dysponuje. Każdemu z nich pozwana przesyła co miesiąc po 900 zł, czyli znacznie więcej, niż łoży na swoje córki, które nie mają żadnych własnych dochodów, ani majątku. Pozwana nie jest zorientowana w potrzebach córek, nie ma z nimi kontaktu. Poza zasądzonymi alimentami w żaden sposób nie pomaga w ich utrzymaniu i nie uczestniczy w ich wychowaniu. Dlatego - zdaniem sądu - B. P. powinna i jest w stanie płacić po 650 zł miesięcznie na rzecz O. B. oraz 550 zł na rzecz E. B.. Pozostałe koszty utrzymania powódek musi ponieść ich ojciec A. B., na którym także ciąży obowiązek alimentacyjny, realizowany w znacznej mierze przez osobiste starania o wychowanie dzieci. Podkreślić nadto należy, że pobiera on wszystkie świadczenia należne córkom, które powinny być przeznaczane na zaspokojenie ich potrzeb. Ponadto ojciec powódek mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z obecną żoną M. B., która pobiera zasiłek wychowawczy w kwocie 1 900 zł netto miesięcznie. Poza tym A. B. nie ponosi już kosztów najmu mieszkania w J., bowiem mieszka teraz z żoną i dziećmi u teściów i nie partycypuje w kosztach utrzymania domu. Fakt, że A. B. założył nową rodzinę i ma kolejne dziecko nie zwalnia go z obowiązku alimentacyjnego wobec powódek.

Dlatego sąd orzekł, jak w sentencji wyroku, podwyższając alimenty od dnia wniesienia pozwu, to jest od 17 stycznia 2022 roku

Powództwo w pozostałej części oddalono, uznając je za nieuzasadnione i zbyt wygórowane w stosunku do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych (pkt II wyroku).

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. wyrokowi w części podwyższającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Wobec powyższego alimenty zasądzono z odsetkami.